

विंशोत्वनृतभीतोसौज्ञात्वाऽपिकपटं हरेः ददावेवततोविष्णुः सहसाऽवर्धताद्भुतम् ॥ १ ॥ १ ॥ भगवतात्वयाप्रोक्तंसत्यम् कित्तयोऽर्थकामादिकं नबाधेतस
हिगृहमेधिनांधर्मइति ॥ २ ॥ कथंप्रत्याचक्षेनिराकरोमि ॥ ३ ॥ ४ ॥ नन्वप्रत्याख्यानेदोषाउक्तास्तत्राह नाहमिति अधन्यात्दारिद्र्यात्मृत्योरपि ॥ ५ ॥ य
द्यद्भनादिकंतत्सर्वंसंपरेतंपुरुषं हास्यतित्यक्ष्यत्येव तत्किमिति जीवतैव स्वयं न देयमिति भावः तथाऽपितावद्वृत्तिसंकटपरिहारार्थमर्धदीयतामिति चेत्त
त्राह तस्येति विप्रश्चेत्तेनार्थेन दत्तेनापिन तुष्येत् तर्हितस्यार्थस्य त्यागेदाने किं निमित्तं न किंचित् याचितादल्पस्य दाने विप्रस्यासंतोषेण दानं व्यर्थमेव
स्यात् अतस्तद्याचितं सर्वदेयं न किंचिदिति भावः ॥ ६ ॥ तर्हि न देयमेवेति चेत्तत्राह श्रेयइति दुस्सजैरसुभिरपिकोविकल्पोविचारः ॥ ७ ॥ यैर्देत्येद्रैर्युद्धेअ

श्रीशुकउवाच बलिरेवंगृहपतिः कुलाचार्येण भाषितः ॥ तूष्णीं भूत्वा क्षणं राजन्नुवाचावहितो गुरुम् ॥ १ ॥
बलिरुवाच सत्यं भगवता प्रोक्तं धर्मोऽयंगृहमेधिनाम् ॥ अर्थकामं यशो वृत्तियो न बाधेत कर्हिचित् ॥ २ ॥
सचाहं वित्तलोभेन प्रत्याचक्षे कथं द्विजम् ॥ प्रतिश्रुत्य ददामीति प्राहादिः कितवो यथा ॥ ३ ॥ न ह्यसत्यात्प
रोऽधर्मइति होवाच भूरियम् ॥ सर्वसोढुमलं मन्येऋतेऽलीकपरं नरम् ॥ ४ ॥ नाहं विभेमि निरयान्नाधन्यादसु
खार्णवात् ॥ न स्थानच्यवनान्मृत्योर्यथा विप्रप्रलंभनात् ॥ ५ ॥ यद्यद्वास्यतिलोकेऽस्मिन्संपरेतंधनादिक
म् ॥ तस्य त्यागे निमित्तं किं विप्रस्तुष्येन्न तेन चेत् ॥ ६ ॥ श्रेयः कुर्वति भूतानां साधवो दुस्सजा सुभिः ॥ दध्यद्
शिविप्रभृतयः कोविकल्पो धरादिषु ॥ ७ ॥ यैरियं बुभुजे ब्रह्म न दैत्येद्रैरनिवर्तिभिः ॥ तेषां कालोऽग्रसील्लोकान्
नयशोऽधिगतं भुवि ॥ ८ ॥ सुलभायुधिविप्रर्षेत्यनिवृत्तास्तनुत्यजः ॥ न तथा तीर्थं आयाते श्रद्धया ये धनत्य
जः ॥ ९ ॥ मनस्विनः कारुणिकस्य शोभनं यदर्थिकामोपनयेन दुर्गतिः ॥ कुतः पुनर्ब्रह्मविदां भवादृशांततो बटो
रस्य ददामि वांछितम् ॥ १० ॥ निवर्तिभिरियं भूर्बुभुजे उपभुक्ता तेषां मिह लोकान्परलोकांश्च भोगानिति वाकालोऽग्रसीत् संवृतवा
न् न तु भुवितैरधिगतं प्राप्तं यशो ग्रसीत् अतः कीर्तिरेव सा ध्यानान्यदिति भावः ॥ ८ ॥ देहत्यागादपि धनत्यागे कीर्तिर्भवतीत्याह सुलभाइति तनुत्यजंतीति
तनुत्यजः तीर्थपात्रे अतोऽतिदुष्करो धनत्याग एव मया कार्यइति भावः ॥ ९ ॥ तर्हि निर्धनत्वेन दैन्यस्यादिति चेत्तत्राह मनस्विनइति यादृशतादृशानामप्य
र्थिनां कामोपनयेन कामपूरणेन दुर्गतिर्दैन्यमिति यत् तच्छोभनं भद्रमेव भवादृशानां तु कामोपनयेन दुर्गतिः शोभनमिति किंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ १० ॥